

Äfven får jag föreslå, att anslaget till exercis af flottans bemanning ned-sättes från 480,000 R:dr till 200,000 R:dr, hvilket belopp, jemte de från handels- och sjöfarts-fonden öfverflyttade 150,000 R:dr, torde lemna fullt erforderliga medel till verkställande af de nödvändigaste sommarexerciserna samt utrustande af ett far-tyg till längre expedition.

Slutligen får jag anhålla, att Stats-Utskottet behagade tillse, om ej någon ned-sättning kan åstadkommas i följande anslag:

För flottans underhåll,

- „ båtsmäns försende med kojer och täcken,
- „ spanmålsupphandling och bagerikostnader,
- „ durchmarchskostnader samt
- „ sjukvård.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1869.

F. Pettersson
från Calmar län.

N:o 282.

Af Herr C. A. Larsson: Om hela den stående arméens indragning och landförsvarets ordnande genom en fullständig national-beväpning.

Då Herr Statsrådet och Chefen för Kongl. Landförsvars-departementet uti dess underdåniga anförande till Statsråds-protokollet den 31 December 1868, angående landförsvarets ordnande, predikat lärör som äro mångdubbelt vådligare än dem förre korporalen Tullberg utsprider bland Skånska hofveribönderne; så kan man icke stillatigande låta dylika tankar komma under Utskottets behandling utan att deremot inlägga den kraftigaste protest, på samma gång man nödgas se till, huruvida icke ett motförslag mot det af Herr Krigsministern uppställda kunde vara af nöden. I sitt anförande citerar Herr Krigsministern flera af Carl XI utfärdade bref och reglementen, hvaruti de heligaste försäkringar gifvas åt det skatt-dragande folket, att icke några vidare bördor skulle dem påläggas, utan indelnings-

verket oförändradt och orubbadt förblifva "nu och i kommande tider." — Den deremot bröte eller sökte åstadkomma rubbning, skulle anses som riksförrädare och ådraga sig Konungens högsta onåd! — För vanligt människoförnuft vill det synas, som skulle dessa kontraktsevenliga förbindelser icke kunna brytas utan *båda* parternes ömsesidiga bifall; men Herr Krigsministern förklarar helt ogeneradt, att öfverenskommelsen blott skulle vara ett värn mot rubbningar *nedifrån*, det vill säga: endast de rustande skulle vara förbundne att hålla *tro* och *lofven*. Den högsta viljan skulle deremot, när den ville, ega bryta sina heligaste försäkringar. — Hade denna rättskränkande lära utsträckts i alla sina konsekvenser, jemväl till den privilegierade frälsejorden, skulle härom varit mindre att säga; men härtill finnes icke ett spår i det vidlyftiga anförandet. De på sin tid magtegende herrar, som frälste sin jord, blott derigenom att de under ett enda krig ställde en fullt rustad häst och karl till landets försvar, desse synas få sitta i orubbadt bo för den storartade organisationsreformen; men de arma skattebönderne, som i mera än två hundra år troget och nitiskt uppfyllt sina pligter mot Kronan; desse vill man nu i ett penndrag göra komplett rättlösa. De skola i nåder få behålla de dem tillförsäkrade räntor; men de böra, i stället för häst och munderingsunderhållande betala Kronan en kontant penningesumma af två hundra Riksdaler årligen af hvarje nummer i stället för den hittills kontraktsevenligt fullgjorda vakansafgiften, omkring sju tunnor spanmål. — Härtill tror man sig kunna döma dem ohördan. — Jag erinrar mig härvid hvad en högt ärad grefve, på den Skånska bänken, inom denna Kammaré för någon tid sedan yttrade i en likartad fråga: "Visserligen skulle det stå i den nya Representationens magt att i sina beslut våldföra den enskilda rätten; men häremot eger man det säkraste värn i den Svenska representantens rättskänsla!" Den relativt ringa delen af Sveriges innevånare, som eger rusthåll vid de afsutna kavalleriregementena, kan sannolikt icke bilda någon majoritet vid Riksdagen; men man bör dock hysa den tillförsigt till ombudens moraliska pligt, att desse icke tillåta sig att bifalla förslag, som stå i den uppenbaraste strid med den offentliga rätten. Då alla hittills väckta förslag om rubbningar uti vårt dyrbara försvarsväsende gått ut derpå att vinna lindring under freden för att ega desto bättre krafter att motstå faran vid ett annalkande krig; så har det väckt en icke ringa häpnad att erfara hurusom Krigsministerns förslag går ut på *endast förökning* i de hittills utgående onera och prestationer. Med anledning häraf och under förbehåll att framdeles få närmare utveckla skälen derfor yrkar jag vördsamt:

att Riksdagen måtte besluta hela den stående arméens indragning och landtförsvarets ordnande genom en fullständig nationalbeväpning, hvar till kostnaderna böra debiteras genom allmän bevillning.

Stockholm den 28 Januari 1869.

C. A. Larsson
från Östergötland.